

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

25. NOVEMBER 2017

Når to bliver til tre

Af Ove Eriksen

”Goddaw – og tak for sidst!” Sådan indledte Mads Toghøj dagens koncert i Kulturhuset. Og rigtigt er det, at det næsten på dagen er 2 år siden, den nordjyske spillemand senest besøgte Munkebo.

Dengang, 14. november 2015, var han kun ledsaget af pianisten Kell Dalager, men siden har duoen haft vokseværk og præsenterer sig nu som en trio, hvor det nye medlem er guitaristen Simon Høirup.

For os, der overværede koncerten i 2015, var det tydeligt, at tilstedeværelsen af en ekstra guitarist gav musikken en ekstra dimension. Hvor duoen i 2015 leverede fremragende musik og underholdning, var vi denne gang helt oppe og ringe på den store klokke, hvor superlativerne næsten ikke slår til.

Mads Toghøj trio har for nylig udsendt CD'en, ”Lysets land”, hvorfra titelnummeret for tiden er placeret på 4. pladsen på Dansktoppen. Ikke lige en hitlisteplassering, Mads Toghøj havde set komme. Især ikke med hans baggrund i, og forkærlighed for, country-, blues- og rockmusik, tilsat et strejf af irsk folkemusik. Men med ægte nordjysk sindighed tog han det med knusende ro.

Naturligvis skulle vi høre sangen, selvom Mads koketterede med, at de ikke havde øvet særlig meget på den. ”Men næste gang, vi kommer”.

Mads Toghøj

Mads Toghøj er i det hele taget en flittig sangskriver og komponist, og en god del af de numre, trioen præsenterede, stammede fra hans hånd. Udover den nævnte "Lysets land", var der endnu et par dansksprogede numre: "Min barndoms by", som Mads indledte anden afdeling med solo, og "Hjemløs".

Med hensyn til den sidstnævnte, så var den faktisk også på repertoire i 2015, dengang under den engelske titel "Homeless". Mads fortalte med slet skjult stolthed, at hans søn, Travis, havde været mester for temaet i sangen, og for nylig havde

optrådt med farmand i Skagen. Knægten spiller angivelig klaver.

Andre Mads Toghøj-kompositioner var "Alley Of Faith" (titelmelodien på hans første CD fra 2012 – indspillet i Nashville), "Holding On To You", og den rørende "I'll Be There", som han havde skrevet til sine to drenge, Kevin og Travis.

"Men vi har også nogle venlige mennesker tilknyttet orkestret, som skriver sange til os", jokede Mads. De mennesker, han talte om, var folk som John Denver og Kris Kristofferson.

Fra Kris Kristoffersons produktion var der genhør med "Me And Bobby McGee" og den vemodigt smukke "Help Me Make It Through The Night". John Denver bidrog med klassikerne "Country Roads" og "Leavin' On A Jetplane", hvor trioen med blandet succes forsøgte at få publikum til at synge med på omkvædet.

Et nyt indslag i forhold til 2015-koncerten var "His Latest Flame" af Doc Pomus og Mort Shuman. Sangen blev lanceret af Elvis Presley i 1961, netop det år, hvor Kell Dalager og Simon Høirup var født, kunne Mads fortælle.

I 2015 var der en publikummer, der fik Mads "provokeret" til at synge én af hans morfars – Fisker Thomas' – mest elskede sange, nemlig den vemodige "Anna Lovinda". "Denne gang kommer vi jer i forkøbet", annoncerede Mads, og fortalte om dengang, han var en lille knægt, der sad på en sildekasse og hørte sin morfar levere sangen på Skagen Festivalen.

Ekstranumre er et fast indslag ved koncerterne i Kulturhuset, og Mads Toghøj Trio var generøse nok til at levere hele to.

Det første var "Whole Lotta Shakin' Going On", som Jerry Lee Lewis i sin tid havde på repertoire. Jerry Lee præsenterede altid sig selv som "The Killer", men Kell Dalager konstaterede tørt, at han ikke var nogen "Killer" – blot en "Keller".

Uanset hvad, så var det et ekstranummer, der fik loftskonstruktionen til at ryste faretruende.

Det hele sluttede med den smukke Ray Charles-klassiker "Crying Time".

Der **måtte** næsten være den del gengangere fra koncerten i 2015, og det var da også tilfældet. En hurtig optælling viser, at 10 ud af 17 numre, der blev spillet i 2015, også blev spillet i 2017.

Kell Dalager

Men hvad gør det, når besætningen er en anden og lydbilledet dermed ændrer sig, så det lyder som en helt anden melodi.

Kell Dalager på pianoet er ikke kun en fremragende tangentspiller, der bruger hele kroppen, når han spiller, men også en umådeligt underholdende medspiller på scenen. Det er tydeligt, at han og Mads Toghøj har optrådt sammen i en del år efterhånden, for kemien er ikke til at tage fejl af.

Det var også Kell, der løste de små lydproblemer i starten. Hvordan er der ikke nogen, der ved, men han stak i hvert fald hovedet ned til lydudstyret og brølede ”Hallo!”, og siden var der ikke flere ”knaster” på den vej.

Simon Høirup

Simon Høirup er en eminent guitarist, som adskillige gange fik bifaldet til at rulle, når han leverede en solo. Under lydprøverne havde han flere gange fået sin guitar til at levere lyde, der mindede om hvalers sang. ”Nu mangler vi kun hvalen”, konstaterede Mads tørt, da Simon i et af numrene, fik den lyd frem.

Mads Toghøj selv er et fantastisk behageligt bekendtskab – såvel på scenen som udenfor. En ægte nordjyde, med det tilhørende lune, selvom han i snart en årrække har været bosat her på øen.

Det er ham, der binder koncerten sammen med små anekdoter om de enkelte numre. I tilgift besidder han stor musikalitet og en imponerende sangstemme, der kan honorere alle de forskellige genrer, han kaster sig ud i.

Det ville ikke ødelægge min nattesøvn om Mads Toghøj på et senere tidspunkt igen fandt vej til MusikOasen. Heller ikke, selvom de måske skulle finde på at knopskyde med endnu et medlem til en kvartet (måske Toghøj jr.?).

Næste gang, der er musik i Kulturhuset, er lørdag 27. januar 2018 kl. 14, hvor Grundtone Trioen er på scenen.

Sætlisten:

Før pausen

Come And Hold Me
Alley Of Faith
Me And Bobby McGee
The Weary Kind
His Latest Flame
Hjemløs
I'll Be There
Lysets land

Efter pausen

Min barndoms by
Before You Accuse Me
Help Me Make It Through The Night
Anna Lovinda
Holding On To You
Country Roads
Leavin' On A Jetplane

Ekstranumre

Whole Lotta Shakin' Going On
Crying Time